Code

הקדמה

בתרגול הזה נעבור על המושגים הרלוונטיים בתורת ההסתברות ונדבר על חזאיים.

השימוש במודלים הסתבורתיים נפוץ בתחומים רבים ככלי לתיאור תהליכים ותופעות מסויימות. השימוש העיקרי במודלים אלו הוא לצורך חקירת התכונות של אותה תופעה ולצורך ביצוע חיזוי של משתנים מסויימים על סמך משתנים אחרים.

בתרגול זה, בתור דוגמא, נשתמש במודל הסתברותי אשר מתאר את התכונות של אנשים אשר מגיעים לקבל טיפול בבית חולים. בתור המשתנים האקראיים נגדיר דברים כגון הסימפוטים שאדם מסויים מדווח עליהם, הדופק שלו, לחץ הדם והמחלה/מחלות שמהם אותו אדם סובל. אנו נראה כיצד ניתן להשתמש במודל הסתברותי על מנת לתאר את הקשר בין אותם משתנים אקראיים. באופן כללי, בעזרת מודלים כאלה ניתן לנסות לחזות מהי ההסתברות שאדם חולה במחלה מסויימת בהינתן הסימפטומים והמדדים שלו.

בתרגול הקרוב אנו נעסוק במקרה שבו המודל ההסתברותי ידוע במלואו. זאת בשונה משאר כל שאר הקורס, שבו נעסוק במקרים שבהם המודל לא ידוע ונלמד כיצד ניתן להשתמש בשיטות חלופיות אשר מתבסות על אוסף של דגימות מתוך המודל כתחליף למודל עצמו.

מושגים בסיסיים בהסתברות

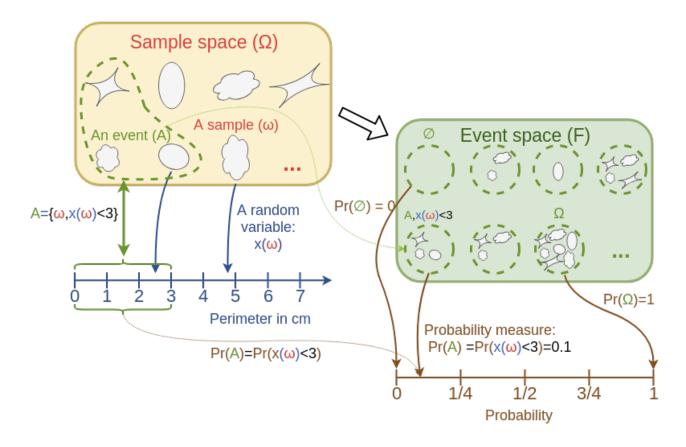
נתחיל בתזכורת קצרה למושגים הבסיסיים בתורת ההסתברות. נסתכל לשם כך על התופעה האקראית הבאה: נניח ואנו לוקחים כוס מיץ, שופכים את תוכלתה על הרצפה ומסתכלים על הצורה של השלולית שנוצרה. (חשוב לציין שזהו ניסוי מחשבתי ואין צורך לנסות את זה בבית).

התופעה המתוארת אשר יוצרת בסופו של דבר את השלולית היא תופעה אקראית, שכן ישנו מגוון רחב של תוצאות שיכולות להתקבל מהתהליך הזה. נגדיר בטבלה הבאה את המושגים ההסתברותיים הרלוונטיים הקשורים לתופעה הזו ואת הסימונים המוקובלים (בהם נעשה שימוש בקורס). מתחת לטבלה תמצאו שרטוט אשר ממחיש את הקשר בין המושגים האלו.

בדוגמא שלנו	הגדרה	סימון מקובל	המושג	
יצירת שלולית על הריצפה על ידי שפיכה של כוס מיץ	תופעה בעלת תוצר אקראי.	-	Random תופעה)phenomenon אקראית) (דגימה)Sample	
צורת שלולית מסויימת(לדוגמא שלושית בצורת ריבוע עם צלע באורך 10 ס"מ")	תוצר אפשרי של התופעה האקראית.	ω		
המרחב של כל צורות השלוליות הקיימות	המרחב המכיל את כל התוצרים האפשריים של התופעה. $\left\{orall \omega ight\}$	Ω	מרחב) space Sample (מרחב	
פונקציה אשר מחזירה את ההיקף של כל שלולית: $\mathbf{x}_1(\omega)$ אפונקציה אשר מחזירה את השטח של כל שלולית: $\mathbf{x}_2(\omega)$	$\mathbf{x}:\Omega o\mathbb{R}$ פונקציה אשר משייכת לכל דגימה מספר.	, $y(\omega)$, $x(\omega)$	(RV) Variables Random (משתנה אקראי)	
אוסף כל השלוליות אוסף כל השלוליות שהרדיוס שלהם קטן מ $A=\{\omega: x_1(\omega)<2\}$ אוסף כל השלושיות $2\}$ שהשטח שלהם גדול מ $B=\{\omega: x_2(\omega)>1$	אוסף של דגימות.זאת אומרת, תת קבוצה של מרחב המדגם $A\subseteq\Omega$. הדרך הנוחה ביותר להגדיר מאורעות היא על ידי תנאי על משתנה אקראי כל שהוא.	,B,A	(מאורע) Event	
-	המרחב של כל המאורעות האפשריים שניתן להגדיר $\mathcal{A} \in \mathcal{F}$	${\mathcal F}$	מרחב) space Event המאורעות)	
$\begin{array}{l} \Pr(A) = \Pr(x_1 < \\ \Pr(x_1 < 2) = 0.1 \\ 0) = \Pr(\emptyset) = \\ \Pr(0 \le x_1) = 0 \\ \Pr(A \cup \Pr(\Omega) = 1 \\ B) = \Pr(x_1 < \\ 2 \text{ or } x_2 > 1) = \\ \Pr(A \cap B) = 0.6 \\ \Pr(x_1 < 2 \text{ and } x_2 > \\ 1) = 0.01 \end{array}$	פונקציה. פונקציה Pr: $\mathcal{F} \to [0,1]$ אשר ממפהכל מאורע למספר בין 0 ו 1 אשר מצייןאת הסיכוי שאותו מאורע יתרחש 1 אומרת, הסיכוי שדגימהתהיה שייכת למאורע).	$\Pr(A)$	Probability (הסתברות) measure	
ההסתברות ששלולית תהיה בעלת היקף קטן מ 2 תחת הידיעה 1: שהשטח שלה גדול מ $\Pr(A B) = \Pr(\mathbf{x}_1 < 2 \mathbf{x}_2 > 1) = 0.02$	פונקציה $\Pr: \mathcal{F}_1 \times \mathcal{F}_2 \to \\ \Pr: \mathcal{F}_1 \times \mathcal{F}_2 \to \\ \text{אשר מחזירה את } \\ \text{ההסתברות } \\ \text{שמאורעמסויים יקרה, } \\ \text{תחת הידיעה שמאורע } \\ \\ \text{אחר קרה.} \\$	$\Pr(A B)$	probability Conditional (הסתברות מותנית) measure	

שתי הערות לגבי הסימונים:

- בכדי להישאר צמודים לנוטציות (non-italic) בחרנו לסמן את המשתנים הקראיים באותיות לטיניות קטנות לא מוטות (בחרנו לסמן את המשתנים הקראיים הוא אותיות (בחרכול או הרצאה קודמים). סימון מעט יותר נפוץ למשתנים אקראיים הוא אותיות (בחרכול או הרצאה לטיניות דגולות כגון X ו Y. (אשר מתנגש הסימון של מטריצות).
 - X או $ar{x}$ או $ar{x}$ או (לדוגמא: $ar{x}$, $ar{x}$ או לבתב יד, נשתמש בקו עילי על מנת לסמן את המשתנים האקראיים
- בשתי השורות האחרונות השתמשנו בסימונים מהצורה x < 2 כקיצור ל $\{\omega : \mathsf{x}(\omega) < 2\}$. זוהי צורת כתיבה נפוצה 3. ואנו נשתמש בה מכאן והלאה. (מבחינה מתמטית הסימון המקוצר חסר משמעות שכן הוא משווה בין פונקציה לבין מספר).

פונקציות של משתנים אקראיים:

כאשר אנו מפעילים פונקציה נוספת על המוצא של משתנה אקראי (לדוגמא, להעלות את רדיוס השלולית בריבוע) אנו למעשה מרכיבים שני פונקציות ויוצאים משתנה אקראי חדש.

ראליזציות) Realizations

מבחינת המינוח המדוייק, התוצאות שמתקבלות מהפעלה של המשתנים האקראיים, זאת אומרת המספרים שאנו מודדים בפועל, נקראים ריאלוזציות. בפועל, השימוש במושג זה לא מאד נפוץ ולרוב משתמשים בשם דגימות בכדי לתאר את הריאליזציות. לדוגמא: נתונות 20 **דגימות** של היקפים של שלוליות. בקורס זה, גם אנחנו נכנה את המדידות עצמם בשם דגימות.

סימונים

וקטורים אקראיים

לרוב יעניין אותנו לעבוד עם יותר ממשנתה אקראי יחיד. במקרה כזה נוח לאחד את כל המשתנים האקראיים לוקטור המכונה וקטור אקראי:

$$x = \mathbf{x}(\omega) = [\mathbf{x}_1(\omega), \mathbf{x}_1(\omega), \dots, \mathbf{x}_1(\omega)]^\top$$

(ניתן באופן דומה להגדיר גם מטריצות וטנזורים אקראיים)

דוגמא - מיון מקדים של חולים

נניח ואנו מועניינים לעזור בפיתוח של מערכת למיון מקדים של חולים לצורך המשך טיפול, לשם כך אנו רוצים להסתמך על מודל הסתברותי אשר מתאר את המאפיינים של האנשים אשר משתמשים במערכת. אנו נגדיר בתור דגימה בודדת ω משתמש יחיד (בעל מאפיינים מסויימים) אשר מגיע להשתמש במערכת.

רובוט

של חברת temi הישראלית אשר יכול לסייע להכוונת חולים להמשך טיפול.

תרגיל :2.1 תרגיל חימום בהסתברות

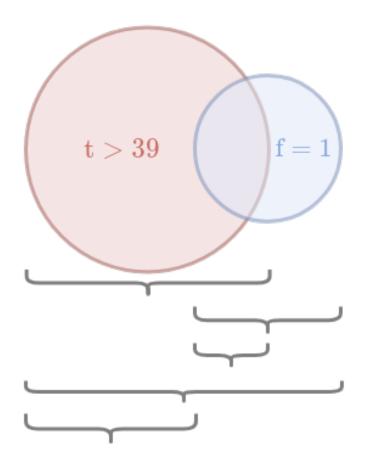
- (1 בעבור המודל הנ"ל, תנו דוגמא/ות לגדלים הבאים:
 - 2 משתנים אקראיים דיסקרטים (בדידים)
 - . 2 משתנים אקראיים רציפים.
 - . 2 מאורעות
 - (2 המציאו הסתברויות למאורעות שבחרתם.
- (intersaction) של שני המאורעות שבחרתם. **3)**
- 3)? אל המאורעות (על סמך סעיפים 2 ו (union) מה תהיה הסתברות של האיחוד
 - (5 מה תהיה ההסתברות של החיסור של המאורע השני מהמאורע הראשון?
 - (6 מה תהיה ההסתברות המותנית של המאורע הראשון בהינתן השני?

פתרון 2.1

:דוגמאות **1)**

- משתנים אקראיים דיסקרטיים:
- $\mathsf{p}(\omega)$:הדופק של המשתמש -
- $\mathsf{c}(\omega)$:כמות הפעמים שהמשתמש השתעל בשעה האחרונה -
- .f (ω) :(בינארי) אשר מציין האם המשתמש חולה בשפעת 1) חולה, 0 לא) dboolian משתנה בולינאני
 - משתנים אקראיים רציפים:
 - $\mathsf{t}(\omega)$:החום של המשתמש במעלות -
 - $\mathsf{p}(\omega)$:של המשתמש לחץ הדם (הסיטולי -
 - :מאורעות
 - ${\sf t} > 39$: החום של המשתמש גבוהה מ ${\sf -}$
 - f=1 המשתמש חולה בשפעת: -
 - (2 נניח שאלו הם ההסברויות המתאימים למאורעות שבחרנו:
 - Pr(t > 39) = 0.2
 - Pr(f = 1) = 0.1
 - $\Pr(\mathsf{t}>39\cap\mathsf{f}=1)=0.05$ נניח כי ההסתברות של החיתוך של שני המאורעות הינו:

בכדי לענות על הסעיפים הבאים נשתמש בדיאגרמה הבאה (המכונה דיאגרמת Venn)

$$Pr(t > 39) = 0.2$$

$$Pr(f = 1) = 0.1$$

$$Pr(t > 39 \cap f = 1) = 0.05$$

$$\Pr(t > 39 \cup f = 1) = 0.25$$

$$\Pr((t > 39) - (f = 1)) = 0.15$$

$$\Pr(\mathsf{t} > 39 \cup \mathsf{f} = 1) = \Pr(\mathsf{t} > 39) + \Pr(\mathsf{f} = 1) - \Pr(\mathsf{t} > 39 \cap \mathsf{f} = 1) = 0.2 + 0.1 - 0.05 = 0.25 \text{ 4})$$

$$\Pr((t > 39) - (f = 1)) = \Pr(t > 39) - \Pr(t > 39 \cap f = 1) = 0.2 - 0.05 = 0.15$$
 5)

(6 על פי הגדרה, ההסתברות המותנית של המאורע הראשון בהינתן המאורע השני שווה ל:

$$\Pr(\mathsf{t} > 39 | \mathsf{f} = 1) = \frac{\Pr(\mathsf{t} > 39 \cap \mathsf{f} = 1)}{\Pr(\mathsf{t} > 39)} = \frac{0.05}{0.2} = 0.25$$

פונקציות פילוג (Distributions)

את הסתברויות נוח לתאר בעזרת פונקציות פילוג. נרשום את ההגדרה של פונקציות הפילוג בעבור וקטורים אקראיים (פונקציות הפילוג של סקלרים הם כמובן מקרה פרטי של פונקציות אלו)

(פונקציית הפילוג המצרפית) CDF - Function Distribtuion Cumulative

: של וקטור אקראי א והוא מוגדר באופן הבא CDF טימון מקובל לפונקציית כDF טימון מקובל אפונקציית א

$$F_{\mathbf{x}}(x) = \Pr(\mathbf{x}_1 \leq x_1 \cap \mathbf{x}_2 \leq x_2 \ldots \cap \mathbf{x}_n \leq x_n)$$

(פונקציית ההסתברות) PMF - Function Mass Pobability

 $p_{\mathbf{x}}(x)$ או $f_{\mathbf{x}}(x)$ הוא PMF פונקציה המתארת את הפילוג של משתנים וקטורים אקראיים דיסקרטיים. סימון מקובל או הפילוג של משתנים וקטורים אוווים אקראיים דיסקרטיים. הימון מקובל ל

$$p_{\mathbf{x}}(x) = \Pr(\mathbf{x} = x_1 \cap \mathbf{x}_2 = x_2 \dots \cap \mathbf{x}_n = x_n)$$

(פונקציית צפיפות ההסתברות) PDF - Function Density Pobability

 $p_{\mathbf{x}}(x)$ או $f_{\mathbf{x}}(x)$ או לחקבילה של המקבילה של החציף. גם היא מסומנת לרוב על ידי PMF למקרה הרציף. במקרים בהם הCDF הוא גזיר, הPDF מוגדרת כ:

$$p_{\mathbf{x}}(x) = \frac{\partial}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_3} \dots \frac{\partial}{\partial x_n} F_{\mathbf{x}}(x)$$

בשאר המקרים היא מוגדרת על ידי האינטגרל הבא:

$$F_{\mathbf{x}}(x) = \int_{-\infty}^{x_1} \int_{-\infty}^{x_2} \dots \int_{-\infty}^{x_n} p_{\mathbf{x}}(x) dx_n \dots dx_2 dx_1$$

פונקציות פילוג מותנות

באופן דומה, ניתן להגדיר גם את הגירסא המותנית של פונקציות הפילוג:

CDF

$$F_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|y) = \Pr(\mathbf{x}_1 \leq x_1 \cap \mathbf{x}_2 \leq x_2 \ldots \cap \mathbf{x}_n \leq x_n | \mathbf{y} = y)$$

PMF

$$p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|y) = \Pr(\mathbf{x}_1 = x_1 \cap \mathbf{x}_2 = x_2 \dots \cap \mathbf{x}_n = x_n | \mathbf{y} = y)$$

PDF

$$p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|y) = \frac{\partial}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_3} \dots \frac{\partial}{\partial x_n} F_X(x|y)$$

נוסחאות חשובות

(נוסחאת ההסתברות השלמה) probability total of law The

$$p_{\mathbf{x}}(x) = \underbrace{\sum_{y \in \{\mathbf{y}(\omega), \omega \in \Omega\}} p_{\mathbf{x}, \mathbf{y}}(x, y)}_{\text{For discrete RV}} = \underbrace{\int_{-\infty}^{\infty} p_{\mathbf{x}, \mathbf{y}}(x, y) dy}_{\text{For cont. RV}}$$

.(הסכום על \mathbf{y} ים יכול שע יכול הערכים האפשריים על א פשוט סכום $y \in \{\mathbf{y}(\omega), \omega \in \Omega\}$ הסכום (הסכום על

במקרים בהם עוסקים בכמה משתנים אקראיים, אך מעוניינים להתייחס רק לפלוג של חלק מהם, מכנים את הפילוג החלקי **פילוג שולי distribution) (marginal**. פילוג מותנה Distribtuion) (Conditional הקשר הבא נובע ישירות מתוך ההגדרה של ההסברות המותנית:

$$p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|y) = \frac{p_{\mathbf{x},\mathbf{y}}(x,y)}{p_{\mathbf{y}}(y)}$$

מתוך שני החוקים הנ"ל אפשר להסיק את חוק בייס: Theorem) (Bayes' חוק בייס

$$\begin{split} p_{\mathbf{y}|\mathbf{x}}(y|x) &= \frac{p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|y)p_{\mathbf{y}}(y)}{p_{\mathbf{x}}(x)} \\ &= \underbrace{\frac{p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|y)p_{\mathbf{y}}(y)}{\sum_{\tilde{y}}p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|\tilde{y})p_{\mathbf{y}}(\tilde{y})}}_{\text{For discrete RV}} \\ &= \underbrace{\frac{p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|y)p_{\mathbf{y}}(\tilde{y})}{\int_{-\infty}^{\infty}p_{\mathbf{x}|\mathbf{y}}(x|\tilde{y})p_{\mathbf{y}}(\tilde{y})d\tilde{y}}}_{\text{For cont. RV}} \end{split}$$

תרגיל 2.2 - פילוגים בדידים

נתון לנו הפילוג המשותף הבא של הדופק p ומספר השיעולים c של המשתמשים במערכת. לשם הפשטות נניח כי כמות השיעולים והדופק יכולים לקבל רק את הערכים המופעים בטבלה.

c = 3	c=2	c = 1	c = 0	
0.05	0.2	0.15	0	p = 50
0.04	???	0.03	0.08	p = 60
0.01	0.04	0.03	0.02	p = 70
0.1	0.05	0.05	0.1	p = 80

- (1 מהו המספר החסר בטבלה?
- (2 מהי ההסתברות שדופק המנוחה של משתמש הוא 60 בהינתן שהוא לא השתעל בשעה האחרונה?
 - 70? מהי ההסתברות ש10 חולים רצופים יהיה בעלי דופק גבוה או שווה ל

פתרון 2.2

(ב 1, נשתמש בעובדה שסכום כל הערכים בטבלה חייב להיות שווה ל 1, לכן המספר החסר חייב להיות:

$$p_{
m p,c}(60,2) = 1 - \sum_{(p,c) \neq (60,2)} p_{
m p,c}(p,c) = 0.05$$

(2) על פי ההגדרה של הפילוג המותנה:

$$p_{\rm p|c}(60|0) = \frac{p_{\rm p,c}(60,0)}{p_{\rm c}(0)} = \frac{p_{\rm p,c}(60,0)}{\sum_{p=50}^{80} p_{\rm p,c}(p,0)} = \frac{0.08}{0+0.08+0.02+0.1} = 0.4$$

(3) מכיוון שהמאפיינים של המשתמשים הינם בלתי תלויים הסיכוי לקבל קומבינציה כל שהיא של מאורעות שווה למכפלת ההסתברויות של כל מאורע בנפרד. נתחיל בלחשב את ההסתברות שלמשתמש יחיד יהיה דופק גבוה או שווה ל70. לשם כך נחשב את הפילוג השולי של הדופק של משתמש, נעשה זאת בעזת נוחסאת ההסתברות השלמה:

$$p_{\rm p}(p) = \sum_c p_{\rm p,c}(p,c) = \begin{cases} 0.4 & p = 50 \\ 0.2 & p = 60 \\ 0.1 & p = 70 \\ 0.3 & p = 80 \end{cases}$$

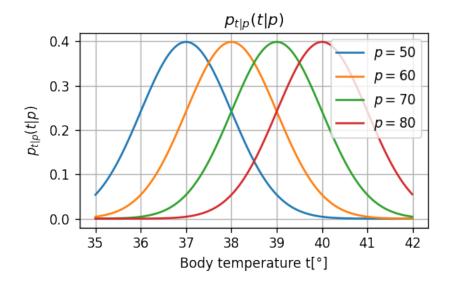
. $\Pr(\mathsf{p} \geq 70) = 0.1 + 0.3 = 0.4$ מכאן שההסתברות של משתמש יחיד יהיה דופק גבוה או שווה ל 70 הינו 10 = 0.1 + 0.3 = 0.4. ההסתברות ש10 חולים רצופים יהיה בעלי דופק גבוה או שווה ל 70 שווה ל:

$$\begin{split} \Pr(\mathbf{p}_1 \geq 70 \cup \mathbf{p}_2 \geq 70 \cup \ldots \cup \mathbf{p}_{10} \geq 70) &= \Pr(\mathbf{p}_1 \geq 70) \Pr(\mathbf{p}_2 \geq 70) \cdot \ldots \cdot \Pr(\mathbf{p}_{10} \geq 70) \\ &= \prod_{i=1}^{10} \Pr(\mathbf{p}_i \geq 70) = 0.4^{10} = 10^{-4} \end{split}$$

תרגיל 2.3 - פילוגים מעורבים

נסתכל כעת על הפילוג המשותף של הדופק p וחום הגוף t של המשתמש. נתון לנו כי הפילוג המותנה של חום הגוף בהינתן הדופק הינו:

$$t|p = p \sim N(32 + 0.1 \cdot p, 1)$$

 $p_{\mathsf{plt}}(p|39)$ בהנתן שחום הגוף שמשתמש מסויים הינו ,39° מהו הפילוג השולי הצפוי של הדופק של אותו משתמש,

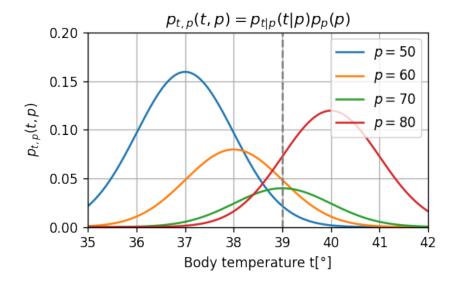
פתרון 2.3

נשתמש בחוק בייס:

$$p_{\mathsf{p}|\mathsf{t}}(p|39) = \frac{p_{\mathsf{t}|\mathsf{p}}(39|p)p_{\mathsf{p}}(p)}{p_{\mathsf{t}}(39)} = \frac{p_{\mathsf{t}|\mathsf{p}}(39|p)p_{\mathsf{p}}(p)}{p_{\mathsf{t}}(39)}$$

 $p_{\mathsf{t}|\mathsf{p}}(39|p)p_{\mathsf{p}}(p)$ נתחיל בחישוב של המונה

$$\begin{split} p_{\mathsf{t}|\mathsf{p}}(39|p)p_{\mathsf{p}}(p) &= \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp(-\frac{1}{2}(39-32-0.1\cdot 50)^2) \cdot 0.4 & p = 50 \\ \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp(-\frac{1}{2}(39-32-0.1\cdot 60)^2) \cdot 0.2 & p = 60 \\ \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp(-\frac{1}{2}(39-32-0.1\cdot 70)^2) \cdot 0.1 & p = 70 \\ \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp(-\frac{1}{2}(39-32-0.1\cdot 80)^2) \cdot 0.3 & p = 80 \end{cases} \\ &= \begin{cases} 0.022 & p = 50 \\ 0.048 & p = 60 \\ 0.04 & p = 70 \\ 0.072 & p = 80 \end{cases} \end{split}$$

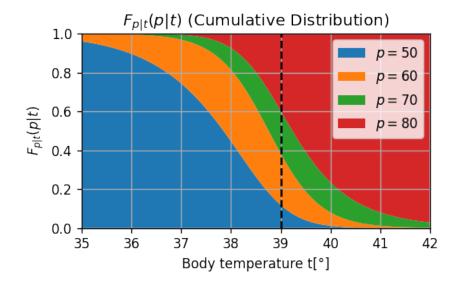

את המכנה נוכל לחשב בקלות על ידי שימוש בעובדה ש $p_{\mathsf{t}|p}(t|\tilde{p})p_{\mathsf{p}}(t|\tilde{p})p_{\mathsf{p}}(\tilde{p})$ (נוסחאת ההסתברות השלמה), זאת אומרת שעלינו פשוט לסכום את התוצאות הנ"ל. התפקיד של המכנה הוא למעשה להיות קבוע נרמול (שאינו תלוי ב 1. אשר דואג לכך שסכום ההסתברויות השלויות על פני $p_{\mathsf{t}|p}(t|\tilde{p})$

$$p_{\mathrm{t}}(39) = \sum_{\tilde{p}} p_{\mathrm{t}|\mathrm{p}}(39|\tilde{p}) p_{\mathrm{p}}(\tilde{p}) = 0.182$$

:מכאן ש

$$p_{\mathsf{p}|\mathsf{t}}(p|39) = \frac{1}{0.182} \begin{cases} 0.022 & p = 50 \\ 0.048 & p = 60 \\ 0.04 & p = 70 \\ 0.072 & p = 80 \end{cases} = \begin{cases} 0.12 & p = 50 \\ 0.27 & p = 60 \\ 0.22 & p = 70 \\ 0.4 & p = 80 \end{cases}$$

תוחלות

נזכיר כעת את ההגדרות של התוחלת והשונות

Mean) / Value (Expectation תוחלת

התוחלת של וקטור אקראי **x** מוגדרת באופן הבא:

$$\mu_{\mathbf{x}} = \mathbb{E}[\mathbf{x}] = \underbrace{\sum_{x \in \{\mathbf{x}\omega), \omega \in \Omega\}} x \cdot p_{\mathbf{x}}(x)}_{\text{For discrete RV}} = \underbrace{\int_{-\infty}^{\infty} x \cdot p_{\mathbf{x}}(x) dx}_{\text{For cont. RV}}$$

כאשר אינטרגל או סכימה על וקטור מתבצעים איבר איבר (זאת אומרת לכל איבר בנפרד). הגדרה זו תופסת גם לכל פונקציה של המשתנים / וקטורים האקראיים:

$$\mathbb{E}\left[f(\mathbf{x})\right] = \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \cdot p_{\mathbf{x}}(x) dx$$

השונות (Variance)

השונות של משתנה אקראי (סקלרי) x מוגדרת באופן הבא:

$$\sigma_{\mathbf{x}}^2 = \mathsf{var}(\mathbf{x}) = \mathbb{E}\left[(\mathbf{x} - \mu_{\mathbf{x}})^2\right] = \mathbb{E}\left[\mathbf{x}^2\right] - \mu_{\mathbf{x}}^2$$

.x של STD) - deviation (standard מטיית התקן, מכונה מטיית השונות, $\sigma_{
m x}$ מכונה, מכונה מטיית השורש של השונות,

Covariance

יבאופן מגדר באופן אקראיים (סקלריים) של זוג משתנים אקראיים מאדר באופן כסnariance של זוג משתנים אקראיים א

$$\mathrm{cov}(\mathbf{x}_1,\mathbf{x}_2) = \mathbb{E}\left[(\mathbf{x}_1 - \mu_{\mathbf{x}_1})(\mathbf{x}_2 - \mu_{\mathbf{x}_2})\right] = \mathbb{E}\left[\mathbf{x}_1\mathbf{x}_2\right] - \mu_{\mathbf{x}_1}\mu_{\mathbf{x}_2}$$

מטריצת הCovariance

$$\Sigma_{\mathbf{x},i,j} = \operatorname{cov}\left(\mathbf{x}_i,\mathbf{x}_j\right)$$

ניתן להראות כי את מטריצת הcovariance ניתן לכתוב גם כ:

$$\boldsymbol{\Sigma}_{\mathbf{x}} = \mathbb{E}\left[\mathbf{x}\mathbf{x}^{\top}\right] - \boldsymbol{\mu}_{\mathbf{x}}\boldsymbol{\mu}_{\mathbf{x}}^{\top}$$

וקטורים גאוסיים (Gaussian וקטורים גאוסיים (Gaussian וקטורים גאוסיים

בדומה למקרה החד מימדי, הפילוג הגאוסי ממשיך לשחק תפקיד מרכזי גם כאשר מגדילים את מספר המימדים. ההרחבה של הפילוג הגאוסי למספר מימדים נקרא פילוג של פי פילוג וקטורים שמפולגים על פי פילוג של הפילוג הגאוסי למספר מימדים נקרא פילוג פילוג הזה מוגדר על ידי וקטור התוחלות שלו $\mu_{\mathbf{x}}$ ומטריצת בסטורים גאוסיים. בדומה לקרה החד מימדי, הפילוג הזה מוגדר על ידי וקטור התוחלות שלו $\Sigma_{\mathbf{x}}$:

$$p_{\mathbf{x}}(x) = \frac{1}{(\sqrt{2\pi})^n |\Sigma_{\mathbf{x}}|} \exp\left(-\tfrac{1}{2} \left(x - \mu_{\mathbf{x}}\right)^T \Sigma_{\mathbf{x}}^{-1} \left(x - \mu_{\mathbf{x}}\right)\right)$$

.(האורך של הוקטור הגאוסי). כאשר n הוא מספר המימדים

תנאי הכרחי ומספיק בשביל שוקטור אקראי יהיה גאוסי, הינו שכל כקומבינציה לינארית של איברי הוקטור יהיו בעלי פילוג גאוסי (סקלארי).

(Predictions) חזאיים

בפעולת החיזוי אנו מנסים לחזות את ערכו של משתנה אקראי כל שהוא, לרוב על סמך משתנים אקראיים אחרים. מקובל בפעולת החיזוי אנו מנסים לחזות את החזאי של המתנה האקראי \hat{x} נסמן ב \hat{x} .

נקח בתור דוגמא את הנסיון לחזות מהו הדופק של משתמש מסויים על סמך חום הגוף שלו. ראינו קודם כיצד ניתן לחשב את הפילוג של הדופק בהינתן הטמפרטורה, קבינלו את הפילוג המותנה הבא:

$$p_{\rm p|t}(p|39) = \begin{cases} 0.12 & p = 50 \\ 0.27 & p = 60 \\ 0.22 & p = 70 \\ 0.4 & p = 80 \end{cases}$$

נשאלת השאלה אם כן מהו החזאי האופטימאלי של הדופק של המשתמש בהינתן שחום הגוף שלו היא ?°39 לשם כך עלינו הגדיר קודם למה אנו מתכוונים ב"חזאי אופטימאלי". מסתבר שאין תשובה אחת לשאלה הזו. נסתכל על כמה אופציות להגדיר חזאי שכזה:

אופציה ראשונה: נניח שמטרה שלנו היא להגדיל את ההסתברות שהחזאי שלנו יחזה את הדופק במדוייק. במקרה כזה כדאי לנו לבחור את החזאי $\widehat{p}=80$, שכן הוא זו היא האופציה בעלת ההסתברות הכי גבוהה להתקבל.

אופציה שניה נניח שהמטרה שלנו היא לדאוג שהשגיאה הממוצעת (הערך המוחלט של ההפרש בין החיזוי לדופק האמיתי) אופציה שניה נניח שהמטרה שלנו היא לדאוג שהשגיאה המזאי $\hat{p}=70$, אשר יניב שגיאה ממוצעת של .9

אופציה שלישית נניח והמטרה שלנו היא דווקא למזער את הטעות המקסימאלית. במקרה כזה כדאי לנו לבחור את מרכז התחום שהוא $\widehat{p}=65$ (אשר יבטיח לנו שגיאה מירבית של .(15

כפי שניתן לראות, הבחירה של החזאי האופטימאלי תלויה במטרה אותה אנו רוצים להשיג. נראה כעת כיצד ניתן להגדיר את המטרה כבעיית אופטימיזציה שהחזאי האופטימאלי הוא הפתרון שלה.

פונקציית המחיר Cost) (Cost

ראשית נגדיר פונקציה המכונה **פונקציית המחיר function) (cost**. פונקציה זו מקבל חזאי ומחזירה את הציון של החזאי. לרוב הציון מוגדר כך שציון נמוך יותר הוא טוב יותר. לדוגמא, פונקציית המחיר הבאה מחזירה את השגיאת החיזוי הממוצעת של הדופק:

$$C(\hat{p}) = \mathbb{E}\left[|\mathbf{p} - \hat{p}| \mid t = 39\right]$$

בהינתן פונקציית מחיר שכזו, ניתן לרשום את החזאי האופטימאלי כחזאי אשר ממזער את פונקציית המחיר:

$$\hat{p}^* = \mathop{\arg\min}_{\hat{p}} \ C(\hat{p})$$

פונקציית הסיכון Function) (Risk וההספד (Loss) דרך נפוצה להגדיר פונקציות מחיר הינה כתוחלת על מרחק כל שהוא בין תוצאת החיזוי לערך האמיתי של המשתנה האקראי (כמו בדוגמא למעלה). במקרים כאלה מקובל לקרוא לפונקציית המחיר פונקציית סיכון function) (risk ולפונקציית המרחק (שעליה מבצעים את התוחלת) פונקציית ההספד ההספד היכון הינם ℓ ו בהתאמה, כאשר: ההספד הפונקציית הסיכון הינם ℓ ו בהתאמה, כאשר:

$$R(\hat{p}) = \mathbb{E}\left[\ell(\hat{p}, \mathbf{p})\right]$$

הטבלה הבאה מציגה את שלושת פונקציות הסיכון וההפסד הנפוצות ביותר:

השם שלפונקציית הסיכון	פונקציית ההפסד השם שלפונקציית ההפסד	המשמעות
rate Misclassification	loss Zero-one	ההסתברות לעשות טעות
	$\ell\left(x,\hat{x}\right) = I\left\{\hat{x} \neq x\right\}$	
absolute (mean MAE error) l_1	$\ell\left(x,\hat{x}\right) = \hat{x} - x $	השגיאה הממוצעת
squared (mean MSE error) l_2	$\ell\left(x,\hat{x}\right) = \left(\hat{x} - x\right)^2$	השיגאה הריבועית הממוצעת

. הסימון $I\{\cdot\}$ מציין פונקציית אינדיקטור (אשר שווה ל1 כאשר התנאי שבסוגריים מתקיים ו0 אחרת).

• במקרים רבים משתשמים גם בשורש השגיאה הריבועית הממוצעת RMSE כפונקציית סיכון. מבחינת מעשית, אין הבדל בין השתיים שכן בעיית האופטימיזציה המתקבל היא שקולה (בגלל המונוטוניות של פונקציית השורש). זאת אומרת שלRMSE ושאת אותו החזאי האופטימאלי.

• פונקציית הסיכון הראשונה הינה הנפוצה ביותר למקרים בהם מנסים לחזות משתנה אקראי דיסקרטי.

• פונקציית הסיכון האחרונה הינה הנפוצה ביותר למקרים בהם מנסים לחזות משתנה אקראי רציף.

תרגיל 2.4 - החזאים האופטימאלים של פונקציות הסיכון הנפוצות

(בעבור משתנה אקראי דיסקרטי x, עם rate misclassifiaction כפונקציית סיכון, הראו כי החזאי האופטימאלי הינו rate misclassifiaction בעבור משתנה אקראי דיסקרטי x, עם הערך הסביר ביותר:

$$\hat{x}^* = \mathop{\arg\min}_{\hat{x}} \quad \mathbb{E}\left[I\{\hat{x} = \mathbf{x}\}\right] = \mathop{\arg\max}_{\hat{x}} \quad p_{\mathbf{x}}\left(\hat{x}\right)$$

:median עם MAE עם MAE כפונקציית סיכון, הראו כי החזאי האופטימאלי הינו אקראי רציף x עם 2)

$$\begin{split} \hat{x}^* &= \operatorname*{arg\,min}_{\hat{x}} & \mathbb{E}\left[|\mathbf{x} - \hat{x}|\right] \\ \Rightarrow F_{\mathbf{x}}\left(\hat{x}^*\right) &= \frac{1}{2} \end{split}$$

(בעבור המקרה הבדיד, ראו דוגמא בתרגיל (2.5)

(או (RMSE) או (RMSE כפונקציית סיכון, הראו כי החזאי האופטימאלי הינו התוחלת:

$$\hat{x}^* = \mathop{\arg\min}_{\hat{x}} \quad \mathbb{E}\left[(\mathbf{x} - \hat{x})^2 \right] = \mathbb{E}\left[\mathbf{x} \right]$$

פתרון 2.4

1)

$$\hat{x}^* = \mathop{\arg\min}_{\hat{x}} \quad \mathbb{E}\left[I\{\hat{x} \neq \mathbf{x}\}\right]$$

נרשום את התוחלת באופן מפורש:

$$= \mathop{\arg\min}_{\hat{x}} \quad \sum_{x} I\{\hat{x} \neq x\} p_{\mathbf{x}}(x)$$

הסכימה פה היא למעשה על כל הערכים של x מלבד \hat{x} . נוכל לרשום את הסכום הזה כסכום על כל הערכים פחות הערך \hat{x} :

$$\begin{aligned} &= \underset{\hat{x}}{\operatorname{arg\,min}} & \underbrace{\left(\sum_{x} p_{\mathbf{X}}(x)\right)} - p_{\mathbf{X}}(\hat{x}) \\ &= \underset{\hat{x}}{\operatorname{arg\,max}} & p_{X}\left(\hat{x}\right) \end{aligned}$$

2)

$$\begin{split} \hat{x}^* &= \underset{\hat{x}}{\arg\min} \quad \mathbb{E}\left[|\mathbf{x} - \hat{x}|\right] \\ &= \underset{\hat{x}}{\arg\min} \int_{-\infty}^{\infty} |x - \hat{x}| p_{\mathbf{x}}(x) dx \end{split}$$

:0-את בעיית האופטימיזציה הזו ניתן לפתור על ידי גזירה (לפי \hat{x} והשוואה ל

$$\begin{split} \frac{d}{d\hat{x}} \int_{-\infty}^{\infty} |\hat{x} - x| p_{\mathbf{x}}(x) dx &= 0 \\ \Leftrightarrow \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d}{d\hat{x}} |\hat{x} - x| p_{\mathbf{x}}(x) dx &= 0 \\ \Leftrightarrow \int_{-\infty}^{\infty} \mathrm{sign}(\hat{x} - x) p_{\mathbf{x}}(x) dx &= 0 \\ \Leftrightarrow \underbrace{\left(\int_{-\infty}^{\hat{x}} p_{\mathbf{x}}(x) dx\right)}_{=F_{\mathbf{x}}(\hat{x})} - \underbrace{\left(\int_{\hat{x}}^{\infty} p_{\mathbf{x}}(x) dx\right)}_{=1 - F_{\mathbf{x}}(\hat{x})} &= 0 \\ \Leftrightarrow 2F_{\mathbf{x}}(\hat{x}) &= 1 \\ \Leftrightarrow F_{\mathbf{x}}(\hat{x}) &= \frac{1}{2} \end{split}$$

3)

$$\hat{x}^* = \mathop{\arg\min}_{\hat{x}} \quad \mathbb{E}\left[(\mathbf{x} - \hat{x})^2 \right]$$

גם כאן ניתן לפתור את בעיית האופטימיזציה על ידי גזירה (לפי \hat{x} והשוואה ל-0:

$$\begin{split} \frac{d}{d\hat{x}} \mathbb{E}\left[(\mathbf{x} - \hat{x})^2 \right] &= 0 \\ \Leftrightarrow \mathbb{E}\left[\frac{d}{d\hat{x}} (\mathbf{x} - \hat{x})^2 \right] &= 0 \\ \Leftrightarrow \mathbb{E}\left[2(\hat{x} - \mathbf{x}) \right] &= 0 \\ \Leftrightarrow 2\hat{x} \underbrace{\mathbb{E}\left[1 \right]}_{=1} - 2\mathbb{E}\left[\mathbf{x} \right] &= 0 \\ \Leftrightarrow \hat{x} &= \mathbb{E}\left[x \right] \end{split}$$

תרגיל 2.5 - חיזוי הדופק על פי חום הגוף

השתמשו בתוצאות הסעיף הקודם על מנת לקבוע בעבור כל אחד מ3 פונקצות הסיכון הנפוצות מהטבלה מהו החזאי האופטימאלי של הדופק של המשתמש בהינתן שחום הגוף שלו הינו .39°

פתרון 2.5

$$p_{\mathsf{p|t}}(p|39) = \begin{cases} 0.12 & p = 50 \\ 0.27 & p = 60 \\ 0.22 & p = 70 \\ 0.4 & p = 80 \end{cases}$$

בעבור rate misclasification החזאי האופטימאלי הוא הערך הסביר ביותר:

$$\hat{p}^* = \mathop{\arg\max}_{\hat{p}} \ p_{\mathrm{p|t}}(\hat{p}|39) = 80$$

MAE: בעבור

מכיוון שמדובר במשתנה אקראי דיסקרטי לא קיים לו .median במקרה החזאי האופטימאלי הוא המספר אשר ההסתברות לקבל ערך קטן ממנו, שניהם קטנים מ-0.5.

לקבל 0.4 לקבל ערך קטן ממנו והסתברות של $\hat{p}=70$. (עם הסתברות של 0.39 לקבל ערך קטן ממנו) ערך קטן ממנו

יאו (או (RMSE החזאי האופטימאלי הינו התוחלת: • בעבור

$$\hat{p}^* = \mathbb{E}\left[\mathsf{p}|\mathsf{t} = 39\right] = 50 \cdot 0.12 + 60 \cdot 0.27 + 70 \cdot 0.22 + 80 \cdot 0.4 = 68.96$$

